

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 28 februarie 2015, ora 1930

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din 2 Tes. 2:13-17: „*Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!*”.

Este minunat că noi putem crede din toată inima noastră. Noi credem tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, credem așa cum este scris și mărturisit în Scriptură; credem și ceea ce am citit deja în Cuvântul de introducere. De la început, înaintea întemeierii lumii, înainte ca noi să ne fi născut, Dumnezeu a fost deja prezent și El a hotărât totul dinainte, El a știut cine va primi mântuirea și cine o va refuza; de aceea El a putut scrie numele noastre în Cartea Vieții Mielului înaintea întemeierii lumii.

Simțiți-vă ca acasă, simțiți-vă bine. Acestea sunt niște adunări în care noi suntem pregătiți. Fie ca astăzi, toți aceia care încă n-au primit mântuirea, s-o primească și s-o trăiască prin harul Domnului. Cei bolnavi să-și primească vindecarea, cei legați să-și primească eliberarea. Îi mulțumim Domnului din toată inima noastră că Cuvântul Lui nu se întoarce înapoi fără rod, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Noi suntem mulțumitori din toată inima fiindcă suntem scoși afară din toate popoarele, limbile, națiunile și suntem uniți în

dragostea lui Dumnezeu. Simțiți-vă bine. Toți aceia care sunt conectați în direct să asculte împreună cu noi și să aibă o trăire cu Domnul, să-I spună «Da» Domnului și să fie pregătiți în interiorul lor ca să primească tot ceea ce Domnul dorește să ne spună, să creadă și să primească totul și Domnul să le-o descopere.

Tema noastră principală rămâne revenirea Domnului nostru Isus Hristos, chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă, așa cum este scris în Apoc. 19:7-8: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat*”. În cântările noastre noi am cântat despre cruce. Gândiți-vă ce cale de batjocură a parcurs Domnul nostru până la cruce și după aceea Și-a vărsat Sângele Lui. El a luat asupra Lui toate păcatele și fărădelegile noastre și ne-a dăruit prin harul Său împăcarea și iertarea. Vă rog frumos ca toți să primească ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit tuturor în Isus Hristos, Domnul nostru. Noi o spunem: în niciun alt Nume nu este mântuire, așa cum este scris în Fapte 4, decât în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. În nicio religie, în nicio Biserică și în niciun sacrament nu este mântuire, ci mântuirea lui Dumnezeu este numai în Isus Hristos, Domnul nostru. Aceasta este ziua mântuirii, acesta este vremea potrivită. O spunem încă o dată: nimeni nu poate trăi veșnic decât dacă a primit viața veșnică. Prin zămislire naturală, trupească, noi am fost născuți în această viață pământească. Dar prin zămislire și nașterea din nou, prin Duhul Domnului, noi am primit accesul la El și suntem transpuși în Împărăția lui Dumnezeu. De aceea Domnul nostru a spus în Ioan 3: „*Trebuie să vă nașteți din nou. Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu și nu o va vedea*”. Domnul a spus-o foarte, foarte clar: „*Ce este născut din carne, este carne, și ce este născut din Duh, este duh*”. Carnea și sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dumnezeu. De aceea noi punem în centrul vestirii mântuirea și eliberarea noastră. Acest mesaj al timpului de sfârșit nu merge pe lângă Domnul nostru, ci El este Acela ce vorbește, El umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice, El este Acela care vorbește cu noi. Noi nu ascultăm doar pe prorocul Isaia sau pe Pavel, ci noi ascultăm Cuvântul pe care Dumnezeu l-a vorbit prin ei și noi primim Cuvântul pe care l-au vestit acești proroci și apostoli.

La fel este situația cu fratele Branham pe care Dumnezeu l-a binecuvântat într-un mod supranatural și deosebit în timpul nostru. Domnul Însuși S-a descoperit și S-a arătat în stâlpul de foc și stâlpul de nor și a confirmat Cuvântul Lui. Prin har El a dăruit această slujbă profetică. Noi nu îl vestim pe proroc, ci noi vestim Cuvântul profetic, așa cum a spus-o și Petru. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru această slujbă unică a prorocului făgăduit care a fost trimis în timpul nostru.

Dorim s-o spunem și s-o subliniem de fiecare dată: Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său. Când sosește timpul împlinirii unei anumite făgăduințe, atunci se împlinește ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui. De exemplu făgăduința aceasta, că: Evanghelia să fie vestită tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor; nu este scrisă doar în Matei 24:14, ci este scrisă și în Apoc. 14:6: *„Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheligă veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”* – niciodată în trecut n-a avut loc acest lucru așa cum se împlinește în timpul nostru. De aceea Domnul nostru a subliniat: *„Dacă vedeți întâmplându-se aceste lucruri, atunci nu va trece neamul acesta, până când se vor împlini toate aceste lucruri; și Când veți vedea împlinindu-se aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea trupurilor voastre este foarte aproape”* (Luca 21:32, 28).

Îi mulțumim Domnului și continuăm cu cercetarea Cuvântului. Nu știu cum simțiți voi, dar pentru mine Cuvântul Domnului este prețios. Și eu cred că pentru noi toți este tot mai prețios. Cu cât citim mai mult Scriptura, Domnul ne vorbește prin acest Cuvânt. Cuvântul devine viu în noi și strălucește și pentru acest fapt Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Aceasta se întâmplă datorită faptului că noi Îl credem pe Dumnezeu, și nu doar Îl credem, ci Îi suntem și ascultători Domnului Dumnezeului nostru.

Nu vom intra în prea multe detalii. Dar în seara aceasta am citit 1 Sam. 15, cum Domnul i-a permis lui Samuel să-l ungă pe Saul ca împărat și a spus: *„Ascultarea de glasul Domnului face mai mult*

decât jertfele (este mai bună decât orice am jertfi noi), și *păzirea cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor*". După aceea i-a fost spus: „*fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului* (fiindcă n-ai făcut totul așa cum Domnul ți-a poruncit)" (v. 26). El a fost pus împărat și a fost lepădat ca să nu mai fie împărat fiindcă el n-a fost ascultător. Ascultarea este necesară pentru punerea în slujbă, ascultarea este necesară pentru credința noastră. Noi nu putem spune: „Eu am devenit un copil al lui Dumnezeu, dar mă duc pe căile mele proprii și eu cred ce doresc” – așa ceva nu se poate, așa ceva nu merge! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu!

Noi am citit deja în 2 Tes. 2. Ce să spun eu? Ce să spunem noi toți? Noi avem o datorie sfântă. 2 Tes. 2:13: „*Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire,...*”. Credeți voi aceasta? Dumnezeu te-a ales pe tine, pe mine, pe noi toți, înaintea întemeierii lumii pentru mântuire în sfințirea Duhului și credința adevărului. Aceasta formează o unitate.

Haideți să citim în prorocul Isaia două versete. Isaia 45:22-23: „*Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu și nu altul. Pe Mine Însuși Mă jur, adevărul iese din gura Mea și cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va jura pe Mine*”. Noi am putea s-o recitim și în Filipeni 2:10-11. Citim din Isaia 46:10: „*Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea»*”. Domnul însuși a preluat toată răspunderea ca să îplinească tot ceea ce a făgăduit; s-o îplinească și în noi ca să avem parte de ceea ce a făgăduit El.

Voi știți, în ultimul timp noi am scos în evidență unele versete biblice deosebite. Doresc să citesc din 1 Tes. 5:23: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la revenirea Domnului nostru Isus Hristos*”. Este minunat și ne umple adâncul inimii noastre când vorbim despre revenirea Domnului nostru Isus Hristos, atunci

ajungem la esența vestirii. Revenirea Domnului nostru Isus Hristos este tema care trebuie să fie subliniată într-un mod deosebit. Noi citim aici: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin*”. Nu eu, nu noi să ne sfințim. Permiteți-I ca El s-o facă. Să spunem: „O, Doamne, eu stau la dispoziția Ta. Sfințește-mă !” Atunci ne gândim și la Ioan 17:17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Nu există nicio sfințire în afara Cuvântului, ci doar în și prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin puterea Duhului Sfânt. De aceea a și fost accentuat: „...*să vă sfințească*”. Nu cumva superficial, ci „...*să vă sfințească pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la revenirea Domnului nostru Isus Hristos*”. Aceasta mi-o doresc mie, ție, nouă tuturor. Credeți că acest lucru este posibil. Se va împlini așa cum a poruncit Dumnezeu să fie scris în Cuvântul Lui și El este Acela care o va face, așa cum este scris: „*El însuși*”. Nu tu, nu eu, ci „*El însuși, Dumnezeul păcii*”. Dar noi Îi permitem Lui s-o facă cu noi, cu tine și cu mine. Se va face prin credință și ascultare.

Al doilea cuvânt pe care nu demult l-am citit este scris în Evrei 9:28: „*Tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă*”. Acest verset biblic poate fi citit în fiecare adunare, și în mod deosebit Evrei 4:1: „*Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Nu vă puteți închipui ce a produs acest Cuvânt în interiorul meu. „*Nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*” – Pavel adresează acest cuvânt către cei aleși de Dumnezeu, o scrie aceluia care au primit și cred Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă ei au fost hotărâți dinainte să primească vestirea lui Dumnezeu. Dar această ultimă propoziție trebuie accentuată: „*Nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Pavel a scris-o celor cărora le-a slujit, cărora le-a vestit, cărora le-a adus Cuvântul. „*Nici unul dintre ei, nici unul dintre voi să nu se pomenească venit prea târziu*”. Cu alte cuvinte, el spune: „Nici unul care a auzit Cuvântul din gura mea, care a citit epistolele pe care le-am scris în

Numele Lui, nici unul care a recunoscut și a avut parte de slujba mea, să nu dea înapoi și să nu se pomenească venit prea târziu”. De aceea noi subliniem tot ceea ce este necesar pentru pregătirea noastră. De asemenea este necesar să accentuăm credința și ascultarea.

Evrei 4:2: *„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit”*.

Noi putem citi cuvântul privitor la necredință și neascultare din Evrei 3:18-19: *„Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?...”*. Și în legătură cu neascultarea este subliniată și necredința: *„Vedem, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor”* (v. 19).

Frați și surori, haideți ca noi cu toții să credem din toată inima, să credem totul așa cum este scris și ce este scris în Scriptură. Dacă noi spunem că Dumnezeu a făgăduit un proroc pentru acest timp care să vină și să vestească acest mesaj înainte ca să aibă loc revenirea Domnului, atunci vă rog frumos, fiți convinși că cine nu crede această făgăduință, aceluia nu i se va descoperi niciodată. Noi nu putem crede pe lângă făgăduințele date de Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Și tu să-L crezi pe Dumnezeu, atunci ți se va descoperi tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Noi nu judecăm pe nimeni, dar din când în când și eu mă gândesc la acest fapt că toate persoanele acestea renumite trec pe lângă această lucrare a lui Dumnezeu din timpul nostru. Ei își zidesc împărățiile proprii în afara Împărăției lui Dumnezeu – și prin aceasta vedem harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit nouă tuturor. Noi am putut recunoaște și primi slujba pe care a făgăduit-o Dumnezeu și vedeți cât de necesară este această slujbă. Dacă Dumnezeu n-ar fi dat această slujbă profetică și dacă Dumnezeu nu ne-ar fi făcut atenți asupra Cuvântului care ne-a fost făgăduit atunci și noi am fi mers în rătăcire împreună cu toți ceilalți, indiferent încotro am fi mers. De fiecare dată noi Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima.

În Cuba, într-o adunare în care noi am vorbit despre botez, am spus: *„În anul 1948 eu am fost botezat într-o biserică baptistă, dar*

când s-a împlinit timpul și eu am auzit ce a predicat fratele Branham din Scriptură, atunci noi am găsit calea corectă la apă, la Rin, și am fost botezați într-un mod biblic. I-am dat dreptate lui Dumnezeu, ne-am bazat pe Dumnezeu și am stat pe fundamentul original”. În toate situațiile noi putem vesti și crede tot ceea ce este scris în Scriptură și unim totul cu ascultarea.

De asemenea doresc să citesc unele versete biblice care sunt în inima mea. De exemplu din Efeseni. Noi putem spune că Pavel s-a adresat foarte personal. Mai întâi el a subliniat lucrurile care lui i-au fost mari. Citim din Efeseni 1:4-5: *„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale”*. Acest bărbat al lui Dumnezeu nu a vorbit doar despre alegerea și hotărârea dinainte, ci el a vorbit și cum să se împlinească cu tine, cu mine, ce să se facă cu noi, ca noi să fim sfințiți conform voii lui Dumnezeu. Haideți să citim încă o dată acest verset și să primim aceste cuvinte în inima noastră: *„În El, în Domnul și Mântuitorul nostru, în El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui”*. În noi să nu mai fie nimic de judecat. Căci nu mai este nicio osândă pentru cei ce sunt în Isus Hristos. Sângele Mielului a înlăturat odată pentru totdeauna tot ceea ce stătea împotriva noastră; zapisul este rupt. Pavel a scris-o în Romani 4:8: *„Ferice de omul, căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul!”*. Domnul a murit o singură dată și păcatele noastre sunt puse pe Mielul lui Dumnezeu și El le-a purtat pe cruce ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Feței Lui.

Citim Efeseni 1:7: *„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său”*. Cum am reamintit mai înainte despre toți tinerii și toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru. Aici și în întreaga lume sunt mulți părinți care se roagă pentru copiii lor și spun: „O, Doamne, salvează-i! Fie-Ți milă de ei!” Aceasta poate fi ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi toți ca să răspundă rugăciunilor noastre. Mulți bărbați se roagă pentru soțiile lor și multe soții se roagă pentru bărbații lor. Dușmanul dorește să distrugă totul. Dar mulțumiri lui Dumnezeu în Isus Hristos. Isus

Hristos este Biruitorul de pe Golgota și toți dușmanii trebuie să fie puși sub picioarele Sale căci El a ieșit biruitor asupra lor.

Citim încă o dată vers. 9 pe care l-am citit deseori: „*Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși*”. El nu doar a hotărât, ci El a hotărât să împlinească tot ce a hotărât conform Cuvântului Său. De aceea noi am citit și Cuvântul din prorocul Isaia. Dumnezeu a zis: „*«Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea»*”. Cine o poate opri? Dumnezeu este singurul atotputernic. Și după învierea Lui, Domnul a putut spune: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”. Noi ne încredem în Domnul și știm că El va face totul bine.

De asemenea dorim să citim în continuare lucrurile pe care Dumnezeu le așteaptă de la noi și unde este scris ce trebuie să se împlinească cu noi toți; citim Ef. 1:11: „*În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale*”. Noi nu auzim doar vorbindu-se de aceste lucruri, ci avem parte de ele, avem parte de tot ceea ce a făcut și a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru. Noi avem parte de aceste lucruri. Suntem hotărâți mai dinainte pentru acest scop. Amin! Dumnezeu ne-a dăruit aceasta prin harul Său. Tu și eu nu putem aduce nimic cu noi, ci El ne-a dăruit totul. De aceea este scris: „*...cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?*” (Rom. 8:32). El ne-a dăruit totul și noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima, „*...fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale*”.

La fel este și în timpul nostru. Frați și surori, aceasta ne dăruiește siguranța în credință că Dumnezeu împlinește și desăvârșește planul Său de mântuire în timpul nostru. Tot ceea ce a hotărât El să facă în timpul harului, va împlini și în timpul nostru. Noi cu toții știm că acum trăim la sfârșitul timpului de har și că revenirea Domnului nostru Isus Hristos este foarte aproape, așa cum ne este deja făgăduit: „*După ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Aici este o taină mare: El a venit la noi, El a devenit identic cu noi. El a împlinit

răscumpărarea astfel ca noi să devenim identici cu El și să fim luați la El. Acesta a fost planul Dumnezeuului nostru și noi credem din toată inima noastră că s-a și împlinit. Așa cum și este scris în 1 Ioan 2:28: *„Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la revenirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”*. În Numele Domnului eu pun această vestire în legătură cu chemarea afară, separarea, sfințirea, pregătirea, ca să nu mai aibă loc niciun fel de amestec, ci noi să fim aduși înapoi la început, la starea originală: *„Un Domn, o credință, un botez”*.

Vă dați seama, întotdeauna când este vorba despre revenirea Domnului nostru, atunci situația devine foarte serioasă. Citim și în 1 Ioan 3:2: *„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ci vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este”*.

Fratele Branham, într-adevăr, a spus odată: „Răpirea este o descoperire”. Dar el nu s-a oprit la aceasta, ci a explicat-o și a clarificat-o mai departe. Dar există unii frați care spun: „Prorocul a zis că răpirea este o descoperire. Deci dacă ai descoperirea despre răpire atunci ești deja răpit” – așa ceva nu se poate! Este important să înțelegem totul corect. Ție și mie îți va fi descoperit, că noi care ascultăm acum Cuvântul suntem hotărâți să avem parte de această răpire; acesta este marele har al lui Dumnezeu. Puteți merge astăzi dintr-o biserică în alta. Cine vorbește despre răpire? Cine vorbește despre chemarea afară? Cine vorbește despre pregătire? Toți au tot felul de programe. Noi suntem mulțumitori pentru că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să recunoaștem timpul și ceasul prezent. Doresc s-o spun din nou: expresiile fratelui Branham să fie înțelese întotdeauna corect; și acesta este, de asemenea, același har ca și înțelegerea corectă a fiecărui Cuvânt din Scriptură. Noi trebuie să înțelegem corect Cuvântul scris, Cuvântul vorbit sau Cuvântul vestit, prin descoperirea Domnului, prin Duhul Sfânt.

Doresc să spun aceasta ca o mărturie din inima mea. Nu există niciun pasaj sau vreo expresie pe care eu s-o fi înțeles greșit. Și chiar dacă la un moment dat îmi face anumite probleme, atunci continui cu

citirea mai departe și după aceea vine lumina necesară. Mulțumiri Domnului nostru. Este același lucru ca și cu botezul.

Domnul nostru a zis în Matei 10:23: „*Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului*”. Și în Matei 16:28: „*...unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa*”. Dar noi trebuie să înțelegem totul corect. Pe insula Patmos, Ioan a văzut împlinirea, El a văzut Împărăția lui Dumnezeu, L-a văzut pe Domnul umblând printre cele șapte sfeșnice. Nu numai Cuvântul care este scris aici, dar și lucrurile care sunt în legătură cu el și ceea ce înseamnă el. Noi suntem mulțumitori din toată inima.

Doresc să fac o observație despre lucrurile cu care am fost confruntat în Cuba. Acolo este fratele Inodin care a fost în același timp în Cuba când am fost și eu împreună cu fratele Erwin Pacheco. Fratele Inodin a venit la mine și mi-a zis: „Eu am fost într-o adunare a celor cu șapte tunete, dar a doua oară nu te mai poți duce”. El a povestit ce se întâmplă în aceste adunări. Trebuie doar să-ți închipui, că nu doar vestirea adevărată lipsește, dar acolo sunt spuse unele lucruri aproape incredibile; și totuși ei toți se referă la proroc.

Frați și surori, trebuie să fii chemat, trimis și așezat direct de Dumnezeu fiindcă numai atunci poți să înțelegi totul corect. Dar nu doresc să intru în prea multe detalii privitoare la această temă. Am fost deja a treia oară în Cuba și acolo găsiți toate aceste direcții de credință. Este important ca să fie vestit adevăratul și sfântul mesaj dumnezeiesc bazat doar pe Scriptură. Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu să fie vestit și nimic altceva – aceasta este datoria noastră comună. Toți ceilalți să facă și să spună ce vor.

Haideți să ne reîntoarcem la Efeseni unde ne sunt date unele îndemnuri. Citim Ef. 3:3: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte*”. Despre harul lui Dumnezeu, despre descoperirea dumnezeiască, despre taina lui Dumnezeu. „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte*”. Taina a fost descoperită. Nu a fost răstălmăcită după placul cuiva, ci a

fost descoperită prin Duhul Sfânt. Vers. 4: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos*”. Apoi urmează îndemnurile, unul după altul. Citim în v. 8: „*Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos*”. Putem continua până la cap. 4: 30-33: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune, orice iuțeală, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos*”. Aceste avertizări sunt foarte importante. Pavel a cuprins totul: taina lui Dumnezeu, răscumpărarea, alegerea. Și după aceea vine la punctul unde spune ce n-are voie să fie în mijlocul nostru dacă noi dorim să fim de față când Domnul va reveni. Dar spune, de asemenea, ce trebuie să posedăm dacă dorim să avem parte de revenirea Domnului. În Ef. 4 este scris să dezbrăcăm omul vechi și să îmbrăcăm omul nou făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Frați și surori, nouă ne lipsește fratele Russ. El a avut această slujbă de îndemnare și muștrare. Eu am mai mult o slujbă de învățătură. Dar noi avem aceste îndemnuri în Sfânta Scriptură, pe care nu trebuie doar să le citim, ci să le luăm în serios. În Ef. 5:1: „*Urmați, dar, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți...*”. Pilda dumnezeiască a fost Domnul nostru Însuși pe acest pământ. „*Urmați, dar, pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi «ca un prinoc și ca o jertfă de bun miros» lui Dumnezeu*” (vers. 1-2). Ceea ce este scris mai departe aproape nici n-o poți citi, dar bărbatul lui Dumnezeu spune lucrurile pe față: „*Curvia sau orice alt fel de necurăție, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți*” (v. 3). Dacă mergem la 1 Cor. 7 acolo este scris: „*Cine nu poate să trăiască singur acela să se căsătorească. „Fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei*”. Dumnezeu să dăruiască har tuturor tinerilor ca să nu fie niciun fel de curvie sau necurăție, nimic ce nu poate rezista înaintea

lui Dumnezeu să nu se găsească în mijlocul nostru. Și toți tinerii vor face parte din rândul Bisericii Mireasă. Fie tineri sau bătrâni, Cuvântul lui Dumnezeu este valabil pentru toți. Și noi Îl rugăm pe Domnul ca să ne dăruiască harul Său ca în mijlocul nostru să nu fie găsit nimic din ceea ce nu își are locul în Împărăția lui Dumnezeu. În Ef. 5:5 este scris: „*Căci știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu*”. Aceasta ne atinge inima.

Frați și surori, haideți să fim cinstiți cu noi înșine. Și dacă observăm că ceva nu este așa cum ar trebui să fie, atunci noi nu cântăm doar „Totul nou, totul nou”, ci noi o vom și trăi. Sângele Mielului ne curățește și face totul nou; astfel este făcut omul nou după chipul lui Dumnezeu în neprihănire și sfințenie. Nu doar alegere, nu doar predestinare, nu doar să ne fie descoperită taina care a fost ascunsă înaintea întemeierii lumii și ne-a fost descoperită nouă acum, ci această oglindă a Cuvântului ne este pusă înainte și noi ne privim pe noi înșine în ea. Noi nu-l vedem în ea pe aproapele nostru, ci noi ne vedem pe noi înșine; dacă eu privesc în oglindă eu mă văd pe mine. Noi Îi putem mulțumi Domnului..

Așa cum este scris și în Ef. 5:9-10: „*Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului*”. Enoh a umblat cu Dumnezeu, a primit mărturia că este plăcut lui Dumnezeu și a fost răpit.

Frați și surori, acesta este timpul lui Dumnezeu pentru noi, ca noi să ne dedicăm Domnului, să ne punem la dispoziția Lui, total, ca voia Lui să se împlinească în noi și prin noi și într-adevăr plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească în noi și peste noi. Prin credință și prin ascultare noi să fim zidiți pe acest Cuvânt, să fim înfățișați înaintea lui Dumnezeu, fără pată.

Haideți să cuprindem. Domnul are un plan de mântuire cu Biserica pe care El îl împlinește. El însuși a preluat răspunderea și noi toți Îi putem permite ca El să facă totul în noi și cu noi pentru ca să-I putem fi plăcuți Lui. Să fim spălați în Sângele Mielului, să fim neprihăniți prin credința în lucrarea desăvârșită de pe crucea Golgotei,

sfînțiți în adevăr și pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre. Aceasta am spus-o deseori în acest loc: Dumnezeu nu Își va pune pecetea Lui dacă în acel om mai sunt lucruri greșite. Dumnezeu poate pecetlui numai ceea ce a putut face El, personal. El poate pecetlui în tine și în mine numai lucrurile divine. De aceea, dacă este vorba despre învățatura despre dumnezeire sau botez este imposibil ca Dumnezeu să pecetluiască pe niște oameni care vorbesc despre trei persoane în dumnezeire – așa ceva nu se poate! Căci Biblia spune de atâtea ori că Dumnezeu este Unul singur și că acest singur Dumnezeu a ieșit din plinătatea Lui de lumină și slavă și S-a descoperit ca Domnul.

Frați și surori, descoperirea Domnului nostru, descoperirea lui Isus Hristos este cel mai important și cel mai prețios lucru pentru mine. Eu știu că Domnul Vechiului Testament este și Domnul Noului Testament; El este același, ieri, astăzi și în vecii vecilor. Așa cum Dumnezeu nevăzut S-a descoperit în mod vizibil ca Domnul și a umblat în Grădina Eden, tot atât de sigur Dumnezeu S-a descoperit ca Tatăl în Fiul, care a putut spune: „*Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl*”. Noi să știm că acesta este timpul descoperirii depline. Nu mai avem voie să încheiem vreun compromis, căci descoperirea lui Isus Hristos a avut loc. La fel este și cu botezul în apă. Acum scriu din nou despre Matei 28. Mulți repetă de câte ori vor „Matei 28, Matei 28...”, dar trebuie să mergi la Fapte cap. 2, 8, 10, 19 ca să vezi cum este împlinită porunca dată în Matei 28:19. Petru și apostolii au înțeles totul corect, că era vorba de Numele prin care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, Fiu și prin Duhul Sfânt. Noi ne rugăm: „*Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfînțească-se Numele Tău*”. Care este Numele Lui care trebuie să fie sfînțit? El ne-a descoperit Numele Lui. Eu sper că acesta este un lucru prețios și pentru voi și cred că și voi sunteți mulțumitori pentru aceasta. Eu cred că nu umblați orbește, ci cu toții putem vedea prin harul lui Dumnezeu. Domnul Își conduce Biserica Lui spre desăvârșire. El ne-a trimis pe prorocul Său ca să pună din nou pe sfeșnic învățăturile vechi, autentice. De aceea și noi le vestim în toată lumea și toți aceia care sunt din Dumnezeu le ascultă, le cred, le primesc și lor li se vor descoperi prin Duhul Sfânt – aceasta

este o dovadă că noi suntem hotărâți înaintea întemeierii lumii pentru acest scop. Frați și surori, primiți-o prin credință că noi facem parte din ceata aleasă care formează Biserica Mielului.

Haideți s-o spunem din nou, toți ceilalți trec pe lângă ceea ce a făgăduit și face Dumnezeu. De ce nu poți trece tu pe lângă aceste lucruri? De ce nu pot trece eu? Fiindcă Dumnezeu a hotărât astfel pentru noi și a hotărât s-o înțelegem și s-o primim. El a hotărât ca noi să trăim acum și să credem acum. Așa cum am amintit mai înainte, necredința și neascultarea nu fac parte din Împărăția lui Dumnezeu. Ci de Împărăția lui Dumnezeu aparține credința și ascultarea – acestea să-ți fie dăruite ție, mie, nouă tuturor. Cât de prețios este Cuvântul lui Dumnezeu și cât de bogate sunt lucrurile pe care Dumnezeu ni le-a descoperit! Tot ceea ce am auzit astăzi să se împlinească cu noi în același mod cum este scris în Scriptură.

Am citit și alte versete despre chivot; sunt lucruri minunate. Domnul nostru este credincios. Deja în Vechiul Testament Dumnezeu a hotărât și a pus totul în rânduială și El restituie rânduiala Lui, în Biserica Lui, în timpul nostru. Dumnezeu este un Dumnezeu al rânduiei. Lui, Dumnezeului atotputernic, Dumnezeului credincios, Dumnezeului adevărat, Singurului Dumnezeu Îi aducem cinstea. El ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru, a Lui să fie cinstea în vecii vecilor. Amin.

Noi Îi mulțumim în toate situațiile în care suntem, căci aceasta este plăcerea Lui. Haideți să ne rugăm. Să ne plecăm capetele, să ne închidem ochii și să ne deschidem inima. Noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Domnul este prezent așa cum a făgăduit-o El. El dorește să salveze, să elibereze, să ne vindece, să ne dăruiască Evanghelia deplină a Domnului nostru. Această Evanghelie nu este doar vestită, ci este și trăită din nou. Noi ne rugăm să ne dăruiască o trăire nouă. O, Domnul nostru, noi dorim să avem această trăire cu Tine, dorim o cercetare nouă din partea harului Său divin.

Înainte să ne rugăm, doresc să întreb dacă sunt unii în mijlocul nostru cărora Dumnezeu le-a vorbit într-un mod deosebit. Poate tu ești de prima dată în mijlocul nostru; dacă Cuvântul ți-a vorbit, dacă simți

că Domnul te-a chemat, atunci primește aceasta, ia totul în serios! Căci așa este scris: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui*”. Domnul încă mai cheamă. El îi cheamă pe toți de pe calea largă pe calea îngustă; calea largă duce la pierzare, iar calea îngustă duce la viața veșnică. Noi dorim să ne rugăm pentru voi toți. Credeți acum. Dacă dorește cineva să ne rugăm pentru el, atunci să ridice mâna. Mulțumesc! Pretutindenii sunt mâini ridicate.

Iubite Domn, Tu veșnic Dumnezeu credincios, Tu ai dat făgăduințe și Tu le și împlinești. De asemenea ai zis: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Iubite Domn, Te rugăm în mod deosebit pentru tinerii cărora le-ai vorbit; ei să rostească Numele lui Isus și să spună: „O, Doamne Isuse, Te rog iartă-mă! Primește-mă! Tu ai murit și pentru mine. Tu Ți-ai vărsat Sângele pentru mine. O, Isuse, fie-Ți milă de mine” și voi o veți trăi. Dumnezeu este credincios, El ascultă rugăciuni, El a vorbit cu noi prin Cuvântul Lui. În vestire este conținut tot ceea ce este necesar pentru începători, pentru avansați și pentru cei desăvârșiți (maturi), pentru toți. Primiți totul astăzi. Dumnezeu a încheiat legământul Lui cu noi toți. Noi Îi aparținem Lui pentru timp și veșnicie. Este rugăciunea mea zilnică și câteodată se repetă de mai multe ori în aceeași zi: „Iubite Domn, adu-Ți aminte de legământul Tău pe care l-ai încheiat cu noi, adu-Ți aminte de Sângele pe care Tu l-ai vărsat pentru noi, adu-Ți aminte de făgăduința pe care Tu ne-ai dăruit-o și dăruiește-ne viața veșnică, prin harul Tău”. Și această adunare să nu se încheie fără să se fi întâmplat ceva nou în noi. Dumnezeu este credincios, El este prezent. Duhul lui Dumnezeu lucrează în noi. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Primiți-o! Primiți-o! Primiți harul lui Dumnezeu, primiți dragostea lui Dumnezeu! Această dragoste este lucrătoare în mijlocul nostru. Noi am primit tot ceea ce ne-a dăruit Domnul nostru prin harul Său. Lui, Dumnezeului atotputernic Îi aducem cinstea, lauda și închinarea noastră, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru!

Gândiți-vă, nimeni dintre noi să nu se pomenească venit prea târziu. Primiți acest Cuvânt în inima voastră și încredeți-vă în Domnul. El care a început, El va desăvârși în ziua revenirii Lui

glorioase. La fel de sigur cum El a desăvârșit lucrarea de creație la fel de sigur va desăvârși această lucrare de mântuire și noi vom fi de față, prin harul Său. Haideți să-I mulțumim încă o dată.

Iubite Domn, trupul nostru este slab, dar Cuvântul Tău este puternic și împlinește scopul pe care Tu l-ai trimis. Binecuvântează împreună cu noi pe toți de la răsărit la apus, pe toate continentele, în toate limbile și în toate popoarele. Tot poporul lui Dumnezeu să fie binecuvântat. Mireasa Mielului să fie binecuvântată, ceata răscumpărată prin Sângele Tău să fie binecuvântată. Doamne, noi Te proslăvim pe Tine și Îți aducem cinstea numai Ție, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Predica de la Krefeld

Duminică, 01 martie 2015, ora 1030

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din Fapte 4:29-31; 24a-31: „*Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău cel Sfânt Isus*». După ce s-au rugat ei în acest mod, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală; Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu, și s-au rugat...După ce s-au rugat ei în acest mod...”.

Dragii mei, este minunat că noi putem fi uniți în acest mod. Noi suntem uniți cu toți, din toată inima noastră.

Frați și surori, Dumnezeu are în toate limbile și națiunile frați care slujesc cu același Cuvânt al lui Dumnezeu și împart aceeași hrană duhovnicească. Noi putem spune că masa Domnului n-a fost niciodată atât de bine pregătită ca în timpul nostru. Ne bucurăm că putem trăi împreună ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Ferice de aceia care găsesc legătura cu această lucrare a lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, dacă vorbim despre tema revenirii lui Isus Hristos atunci ne pătrunde până în măduva oaselor. Dacă ne gândim și la Matei 25:10: „*Toți cei ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă a Mielului, și s-a încuiat ușa*”. Dar după aceea au venit aceia care au pierdut legătura cu lucrarea lui Dumnezeu; ei au venit prea târziu. Ei au făcut parte dintre aceia care n-au putut intra la nunta Mielului; ei au rămas pe pământ și mai pe urmă au venit și au zis: «*Doamne, Doamne, deschide-ne!*» Dar El drept răspuns, le-a zis: «*Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!*». Voi știți ce durere este în

inima mea? Vă puteți închipui de ce este necesară vestirea aceasta: ca toți aceia care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu acum să fie legați de Dumnezeu prin credință și ascultare, să fie o legătură dumnezeiască între ei, astfel ca ei să facă parte din rândul acelor care vor fi răpiți.

Acum Domnul bate la ușa noastră, noi I-am deschis, El vine și cinează cu noi, așa a spus-o El: „*Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine*”. Noi suntem mulțumitori din toată inima pentru că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său și legătura cu lucrarea Lui, nu doar ca să recunoaștem că Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul Lui și a trimis un proroc, ci El ne-a dăruit, prin harul Său, această legătură cu continuarea lucrării Sale.

În ultima duminică, în Zürich, am citit ceea ce i-a fost spus fratelui Branham; și cu privire la aceasta este necesar să credem, cuvânt cu cuvânt, așa cum a fost spus și să nu adăugăm nimic personal. Citesc mărturia fratelui Branham din 10 februarie 1960 din Porto Rico: „La malul râului au fost prezenți mulți oameni și reporteri. Atunci mi-a spus din nou: «*Privește în sus!*». Și când m-am uitat în sus, această lumină s-a coborât. Unii au leșinat și un glas puternic care a cutremurat întreaga regiune a spus: «*Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos tot astfel acest mesaj care ți-a fost dat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos*». Nu eu sunt premergătorul, ci mesajul va fi premergătorul”. Noi suntem mulțumitori fiindcă putem crede și trăi totul; Dumnezeu a luat Acasă pe toți prorocii Săi, după ce ei și-au împlinit slujba lor, dar Cuvântul care le-a fost descoperit ne-a fost lăsat nouă. Tot așa s-a întâmplat și cu fratele Branham. Bineînțeles el a avut așteptări ca să se îplinească un lucru sau altul. El a așteptat să meargă în Africa de Sud unde trei sute de mii de oameni aveau să fie adunați să asculte mesajul; el a avut multe așteptări. Dar noi vedem acum, că sunt trei sute de mii și nouă sute de mii care se adună pretutindeni și mesajul timpului prezent este ascultat. Dumnezeu a avut grijă de tot. Noi suntem mulțumitori că acolo unde n-a putut merge el personal, acolo ajunge mesajul adus prin el, și noi purtăm acest mesaj.

Vă spun cinstit, dacă un frate se roagă, fie în Elveția, aici sau altundeva și spune cuvintele: „Iubite Domn, binecuvântează-l pe

purtătorul mesajului Tău”, atunci să știm că noi toți suntem purtătorii mesajului lui Dumnezeu; noi nu vestim păreri proprii, ci noi vestim Cuvântul veșnic valabil al lui Dumnezeu. Noi putem vesti acest Cuvânt prin harul Său. Noi am fost readuși la acest Cuvânt.

Frați și surori, eu cred prin convingere că toți aceia care Îl cred acum pe Dumnezeu, primesc și cred mesajul lui Dumnezeu fără doar și poate, toți aceștia vor fi de față atunci când Domnul va reveni și îi va lua Acasă pe ai Lui. Noi toți știm că în fiecare trezire au existat niște oameni care au ținut pasul și au existat și ceilalți care au rămas în urmă. În timpul lui Luther au existat niște oameni care au crezut, au ieșit afară și și-au continuat drumul cu Domnul. În timpul lui Wesley, de asemenea, au existat niște oameni care au auzit, au primit chemarea și au ieșit afară și toți ceilalți au rămas înapoi. În toate trezirile au existat niște oameni care au plecat la drum, au primit chemarea lui Dumnezeu și au crezut tot ceea ce a fost vestit în timpul lor. Toți aceia care au ținut pasul cu Dumnezeu sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Tot așa este și astăzi. Acela care astăzi rămâne înapoi și nu ține pasul cu lucrarea lui Dumnezeu din toată inima lui... Fără doar și poate trebuie să ținem pasul. Dacă mai este o îndoială în tine, dacă mai ai vreo întrebare: „Oare este totul corect?”, atunci astăzi să fie ziua pe care a făcut-o Dumnezeu pentru tine. Permite ca să-ți fie spus în Numele Domnului: noi am vestit numai Cuvântul lui Dumnezeu, am prezentat tot planul Dumnezeului nostru și Cuvântul lui Dumnezeu este credibil. Aici nu este vorba doar despre purtătorul Cuvântului, ci este vorba despre Cuvântul în sine. De aceea și este scris în Isaia 55:11: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”. Cuvântul nu se întoarce la mesager, ci la Dumnezeu împreună cu cei ce l-au crezut. Dumnezeu Și-a descoperit voia Lui și într-adevăr noi am fost introduși în această voie dumnezeiască. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră.

Încă o observație. Toate marginile pământului o vor asculta. Toți aceia care se învârt în cerc și zic: „Prorocul a zis, prorocul a zis” și ei nu găsesc calea înapoi la Cuvânt, înapoi la Dumnezeu, ci practică o idolatrie cu prorocul, ei nu pot fi plăcuți înaintea lui Dumnezeu.

Aceasta am spus-o deseori: dacă mesagerul nu reușește, prin mesajul lui Dumnezeu, să unească pe cei credincioși cu Dumnezeu prin mesaj, atunci ceva nu este în regulă. Noi cu toții trebuie să fim uniți cu Dumnezeu. Noi nu dansăm în jurul unui vițel de aur. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru trimiterea prorocului Său, Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a adus înapoi.

Ceea ce a citit fratele Alfred Borg este ceva minunat. La început toată Biserica a fost într-un singur gând și a sprijinit slujba din timpul respectiv. Frați și surori, așa trebuie să fie și acum la sfârșit. Nu este vorba despre fratele Frank, Schmidt sau Miskys, ci este vorba ca Dumnezeu să-Și atingă ținta Lui cu noi toți, să nu existe păreri diferite, ci noi toți să avem gândul lui Isus Hristos și fiecare să aibă acest gând al lui Isus Hristos. Și atunci când această unitate dumnezeiască este prezentă, atunci când rugăciunea noastră se înalță la Dumnezeu într-un singur gând, atunci se poate împlini totul.

Eu mă întreb astăzi: oare au existat în vreo adunare a fratelui Branham niște rezultate dumnezeiești fără ca păcătoșii să se pocăiască? Frați și surori, dacă sunt în mijlocul nostru frați și surori care în timpul predicii încă n-au primit și n-au trăit totul din partea lui Dumnezeu, atunci rămâneți aici și noi ne vom ruga împreună cu voi, pentru voi. Fiecare să primească din partea lui Dumnezeu ceea ce are nevoie. Câteodată este necesar ca noi să ne rugăm unul pentru celălalt; numai așa se poate împlini tot ceea ce ne-a făgăduit Domnul în Cuvântul Lui. Noi suntem mulțumitori pentru ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu, pentru masa bogată, pentru tot Cuvântul descoperit și pentru toate legăturile pe care Domnul ni le-a arătat și dăruit. Și cum a cântat și corul, cine va intra biruitor prin această poartă de aur... Pavel scrie în 2 Tim. 4:8: „*De acum, mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui*”. La revenirea Domnului nu va mai exista o deosebire între apostoli, proroci și întreaga Biserică. Noi cu toții vom șede la aceeași masă împreună cu Avraam, Isaac și Iacov și cu siguranță noi cu toții vom primi cununa neprihănirii. Slujbele pot fi diferite, dar rezultatul este același la noi toți. Doresc să v-o citesc din 2 Timotei 4, unde este vorba de revenirea

Domnului nostru iubit, v. 8: „*De acum, mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui*”. Nu doar propovăduitorului mesajului lui Dumnezeu, ci toți aceia care au auzit și au primit prin credință acest Cuvânt. Nu sunteți voi bucuroși că Dumnezeu nu face nicio deosebire, ci toți aceia care au primit harul lui Dumnezeu vor avea parte de răpire?

Haideți s-o mai spunem o dată. Legătura pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o, legătura cu ceea ce face El acum, legătura cu lucrarea Lui este lucrul cel mai mare și mai important pe care Dumnezeu l-a putut face pentru noi. Și anume noi să putem merge pe calea Domnului prin credință și ascultare până la sfârșit, până la țintă.

Doresc să citesc două versete din Vechiul Testament din prorocul Habacuc 2:2-3: „*Domnul mi-a răspuns și a zis: «Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor! Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit*””. Este minunat acest absolut al Cuvântului lui Dumnezeu, fiecare Cuvânt al Său este un absolut și nimeni nu poate schimba ceva. Acesta este valabil pentru noi toți care așteptăm de mult timp revenirea Domnului, din zilele lui Pavel; și în special în zilele fratelui Branham, care și el a așteptat revenirea Domnului. De atunci au trecut aproximativ 50 de ani, dar făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu, Cuvântul pe care ni l-a dăruit, se va împlini. Noi nu vom aștepta inutil, ci noi știm: dacă va sosi momentul, atunci se va împlini. Însuși Domnul a spus: „*Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni de aceea, și voi fiți gata*”. Nu este necesar să calculăm anul, luna sau ziua, dar este foarte necesar să fim gata pregătiți. Să stăm înaintea lui Dumnezeu spălați în Sângele Mielului, să fim îmbrăcați cu haine albe și să fim neprihăniți prin credința în lucrarea desăvârșită de mântuire. „*...dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit*”. În Zaharia 2 este scris despre poporul Israel. Noi binecuvântăm poporul Israel în Numele Domnului și spunem așa cum i-a vorbit Dumnezeu lui Avraam: „*Toate neamurile pământului vor fi*

binecuvântate în sămânța ta". Și conform Galateni 3, Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru, a chemat afară și a binecuvântat nu doar Israelul, ci Și-a chemat poporul Său afară din toate popoarele și limbile și i-a binecuvântat. Și El încă o face.

Poporul Israel are această făgăduință care este scrisă în Zaharia 2:12: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”. Nu în New York, nu undeva pe acest pământ, ci în Ierusalim, acolo unde se vor arăta cei doi proroci, conform Apoc. 11, și va fi adus mesajul lui Dumnezeu, după răpirea Bisericii Mireasă. Deseori am citit din Romani cap. 9, 10 și 11. Mai întâi Dumnezeu Își desăvârșește lucrarea Lui cu Biserica dintre națiuni și după aceea El Se întoarce din nou pentru Israel și va împlini tot ceea ce a hotărât pentru ei. Dar ei trebuie să fie în orașul ales de Dumnezeu și în țara aleasă de El, fiindcă numai așa se poate împlini făgăduința în viețile lor.

La fel și noi trebuie să fim adunați din toate popoarele, limbile și națiunile și să fim zidiți pe fundamentul original care a fost pus în Ierusalim atunci când a fost vestită prima predică, când a fost pusă această temelie: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh*” (Fapte 2:38). Biserica nou testamentară este readusă la Evanghelia originală care a fost vestită la început în prima predică în Ierusalim; aceeași predică este vestită și acum la sfârșit.

Frați și surori, Domnul Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod foarte simplu, dar foarte puternic. Noi vedem că un vas poate fi slab, neînvățat și atunci se împlinește: „*Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari*” (1 Cor. 1:27). Nimeni nu se poate lăuda; cine dorește să se laude acela să se laude în Domnul. Dumnezeu a decis-o în acest mod. Noi o subliniem deseori și de fiecare dată spunem: o astfel de slujbă n-a avut-o nici Pavel, nici Petru sau Ioan, ci a fost repetarea slujbei pe care a avut-o Însuși Domnul nostru atunci când a fost pe acest pământ. Acest bărbat al lui Dumnezeu a spus odată: „Slujba aceasta a fost în acea vreme pentru poporul Israel și pentru samariteni. Astăzi această slujbă este slujba de încheiere pentru Biserica legământului celui nou. Isus

Hristos este același, ieri, astăzi și în vecii vecilor”. Deseori fratele Branham s-a referit la Luca 17, când Fiul omului Se va descoperi. Și în acest punct noi suntem mulțumitori. Nu când va reveni, ci atunci când Se va descoperi prin aceeași slujbă ca fiind Același și atrage asupra Lui toată atenția credincioșilor, asupra Cuvântului și asupra harului. Când Fiul omului Se va descoperi. Noi citim ce se va întâmpla când va reveni; când va reveni, atunci doi vor fi într-un pat, unul va fi luat, celălalt va fi lăsat; doi vor măcina la moară, unul va fi luat, celălalt va rămâne în urmă. Dar ce se întâmplă când Se va descoperi? În timpul slujbei fratelui Branham, Fiul omului S-a descoperit în același mod cum s-a întâmplat în trecut și a atras și îndreptat atenția noastră asupra lucrării lui Dumnezeu din timpul nostru și ne-a dăruit harul să trăim în timpul acesta. Este un lucru minunat să auzim, să vedem și să trăim totul.

Știți ce răspundere este pusă pe umerii noștri, noi care suntem martori oculari ai acestei slujbe care este repetată în timpul nostru? Noi am înțeles foarte clar despre ce este vorba. Și ceea ce am subliniat deja aseară și o repetăm deseori: tot ceea ce face Dumnezeu este o realitate. Mesajul este o realitate dumnezeiască, descoperirea Fiului omului este o realitate; fratele Branham a spus aceasta foarte clar. În Geneza 18, Domnul și doi îngeri au venit la Avraam; Lui I-au fost spălate picioarele, El a fost prezentat ca Fiu omului, a mâncat împreună cu Avraam și i-a dat făgăduința: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu”* (Gen. 18:10). Copiii făgăduinței cred toate făgăduințele lui Dumnezeu. Aceasta este și o legătură minunată. De ce este scris în Gen. 18? De ce fratele Branham a făcut o legătură între slujba lui și între ceea ce s-a întâmplat atunci? Avraam a avut doi fii: unul a fost un fiu al făgăduinței și a fost moștenitorul tuturor lucrurilor pe care le avea Avraam. Tot astfel suntem și noi fii și fiice ale lui Dumnezeu. Noi credem făgăduințele lui Dumnezeu și toți putem trăi totul în harul lui Dumnezeu.

Ceea ce a spus Domnul Dumnezeu în Vechiul Testament, în cele zece porunci, a fost scris pe niște table de piatră și după aceea a fost pus în chivot. Noi am vorbit despre tema aceasta. Frați și surori,

dacă noi am putea reciti toate locurile din Scriptură cu tot ceea ce a făcut Dumnezeu când chivotul cu Cuvântul lui Dumnezeu a fost purtat. Puteți reciti tot ceea ce este scris în Iosua 3, Iosua 6 sau în alte locuri. Chivotul a fost pus pe umerii preoților și purtătorii Cuvântului au ajuns la malurile Iordanului; Iordanul s-a despiciat în două nu din pricina purtătorilor, ci din pricina făgăduinței pe care ei o purtau în chivotul de pe umerii lor. Dumnezeu era cu Cuvântul făgăduinței Lui; aceasta este o legătură minunată. În această legătură doresc să citesc două sau trei versete biblice ca să puteți înțelege ce doresc să spun. Din 2 Cronici citim din două sau trei locuri ca să știți cât de important era ca poporul lui Dumnezeu să creadă din toată inima tot ceea ce a zis El. Citim din 2 Cro. 5:7-8: *„Preoții au dus chivotul legământului Domnului la locul lui, în sfântul locaș al casei, în Locul preasfânt, sub aripile heruvimilor”*. Chivotul a avut un loc și un scop. Tot astfel putem citi v. 8: *„Heruvimii aveau aripile întinse peste locul chivotului și acopereau chivotul și drugii lui pe deasupra”*.

Frați și surori, în Vechiul Testament, Dumnezeu a dat niște porunci poporului Său. Același lucru l-a făcut și în Noul Testament. Mai înainte este scris ceea ce a făgăduit Dumnezeu; citim în 2 Cronici 6:11 unde este scris: *„Am așezat în ea chivotul, în care este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel”*. Acolo este acest legământ; Dumnezeu a încheiat acest legământ, acest contract pe care l-a făcut El cu poporul Său. Noi suntem mulțumitori că Dumnezeu nu a încheiat doar primul legământ, ci a încheiat și al doilea legământ. În Matei 26:28 este scris: *„Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou,..”*. Noi suntem mulțumitori fiindcă Dumnezeu a pus Cuvântul Său, Cuvântul legământului celui nou, l-a pus din nou în locul potrivit, în Locul preasfânt. Și Dumnezeu ne adună în prezența Lui ca să ascultăm cuvintele legământului Său, să le credem din toată inima și să le și primim. Dumnezeu a avut o cale cu Israel, Dumnezeu are o cale și cu Biserica nou testamentară. Noi respectăm din toată inima că Domnul va împlini întregul lui Cuvânt, toate făgăduințele pe care ni le-a dat.

Cum am spus deja și aseară, de fiecare dată mă rog în același mod: *„Iubite Domn, adu-Ți aminte de legământul Tău pe care Tu l-ai*

încheiat cu noi toți, adu-Ți aminte de Sângele pe care Tu l-ai vărsat pentru noi, adu-Ți aminte de făgăduințele Tale pe care Tu ni le-ai dat, dăruiește-ne o viață nouă”. Înapoi la original, înapoi la învățătura care a plecat din Ierusalim! Chiar și Pavel, după patrusprezece ani, prin descoperire, a făcut o călătorie în Ierusalim ca să compare vestirea lui cu cea a apostolilor. Puteți citi în Galateni cap. 2. După patrusprezece ani, un bărbat al lui Dumnezeu cu o chemare divină, merge să verifice dacă vestirea lui este în concordanță cu vestirea originală. Frați și surori, ce să facem noi? Înapoi la Ierusalim! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu!

Astăzi doresc să face neapărat o observație. Fiecare direcție de credință are un crez propriu; nu există nicio direcție care să nu aibă un crez propriu. Când intri în biserica respectivă poți vedea ce se crede acolo. Noi am căutat pe internet câteva lucruri. Biserica romano-catolică are 245 de dogme. Cum am spus, fiecare direcție de credință are un crez propriu, are dogmele proprii. Toți au hotărât ce să creadă și ce să se învețe în mijlocul lor. Dar noi venim acum și vestim mesajul dumnezeiesc și spunem că doar ceea ce este scris în Cuvântul original este contractul lui Dumnezeu cu Biserica. Și aceasta este scris în Galateni 3, că unui testament nu este permis să i se adauge ceva, ci totul trebuie să rămână așa cum este scris. Gal. 3:15: „*Fraților, (vorbesc în felul oamenilor), un testament, chiar al unui om, odată întărit, totuși nimeni nu-l desființează, nici nu-i mai adaugă ceva*”. Chiar și un testament pământesc nu poate fi modificat ulterior de către cineva. Un testament odată făcut așa rămâne și ultima voie este exprimată în acest testament. Domnul nostru a făcut Noul Testament și ne-a inclus pe noi; noi am fost incluși ca moștenitori în acest Testament care nu este permis să fie modificat sau să-i fie adăugat ceva. Totul trebuie să rămână așa cum este scris aici. Noi suntem singuri printre toți ceilalți. Toți pot să se decidă cum cred și ce cred. Dumnezeu n-a deranjat pe nimeni; toți pot crede și face ce doresc ei. Dar nu Biserica Dumnezeului celui viu! Noi suntem legați de ceea ce a hotărât Dumnezeu în propriul Său Testament, în Testamentul care ne-a fost lăsat nouă – noi dorim să împlinim și să trăim aceasta. Noi dorim să fim moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Dumnezeu să decidă și să judece în ziua de pe urmă. Noi

nu suntem hotărâți să-i judecăm pe ceilalți, ci noi suntem hotărâți să ne întoarcem la început. Să-i lăsăm pe toți ceilalți în pace. Toți să facă ce vor, noi nu muștrăm pe nimeni, dar poporul lui Dumnezeu este separat, este chemat afară și pregătit pentru revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Biserica lui Isus Hristos nu este o organizație pământească, nu este biserica romană, ortodoxă, coptă sau siriană – acestea sunt niște biserici religioase. Biserica lui Isus Hristos este turma răscumpărată prin Sângele Lui, care a primit harul lui Dumnezeu, care a ieșit afară din toate popoarele, toate limbile și națiunile, din toate religiile și toate comunitățile de credință. Domnul îi cheamă afară pe ai Lui de pretutindeni, și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă vocea lui Dumnezeu.

Pe scurt, doresc să citesc și din Efeseni 5 unde Pavel a adresat avertizări personale nouă tuturor, celor mici, celor mari, celor bătrâni și celor tineri; le putem citi pe toate. Dacă citim în Ef. 5, de la v. 21 ne este spus: „*Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos*”. După aceea este spus nevestelor cum să facă și ce să facă, apoi le este spus bărbaților ce să facă și cum să facă. În v. 26 este spus ce a avut Domnul de gând să facă: „*ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt*”. Nu doar prin Sângele Mielului, ci și în baia de apă a Cuvântului. Cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în vecii vecilor și ceata răscumpărată prin Sângele Lui este sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu și readusă la început. Iar scopul ne este spus clar în v. 27: „*Ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”. Când Domnul ne avertizează sau ne corectează El are niște gânduri bune cu noi, El dorește să fim găsiți în voia Lui. Aceasta se continuă în cap. 6 unde le este spus copiilor cum să se comporte cu părinții lor: „*Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta*” (v. 2).

Frați și surori, totul este spus foarte clar bărbaților, femeilor, bisericilor, copiilor, robilor, roabelor. Și bine ar fi dacă noi toți am împlini Cuvântul care se potrivește cu situația noastră proprie și să cerem har Domnului ca să ne supunem acestui Cuvânt. În Ef. 6:3-4 este scris: „*«...ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ.» Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în*

muștrarea și învățătura Domnului”. Și aici Dumnezeu trebuie să ne dăruiască harul necesar ca totul să se împlinească în mod corect. Știți, Pavel a dat aceste corecturi și avertizări care sunt adresate credincioșilor: bărbaților, femeilor, copiilor; toți au primit aceste corecturi. După aceea chiar și celor care lucrează: „*Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești, cu frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Hristos*” (Ef. 6:5). Și la serviciu noi trebuie să-L rugăm pe Dumnezeu să ne ajute ca să ne comportăm corect. Chiar dacă acolo sunt lucruri incorecte noi totuși să fim corecți și să avem pace cu Dumnezeu și cu toți ceilalți cu care suntem împreună. Vers. 10-11 ne este adresat tuturor: „*Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului*”. După aceea ne este arătată această luptă duhovnicească: „*Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu*” (v. 17). Noi suntem mulțumitori că Domnul are o ceată răscumpărată prin Sângele Lui. Suntem mulțumitori fiindcă am găsit har înaintea Lui, suntem mulțumitori că noi putem crede Cuvântul Lui fiindcă acesta ne este descoperit, suntem mulțumitori că putem așeza pe un fundament biblic toate evenimentele din planul de mântuire. Doar dacă noi ne lăsăm rânduți pe o bază biblică putem așeza tot restul pe bază biblică. Noi am putea vorbi de multe lucruri, dar suntem mulțumitori din toată inima noastră pentru că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său.

Mă gândesc acum la unii oameni care se referă tot timpul la fratele Branham și răstălmăcesc după părerea lor proprie 1 Tes. 4; ei susțin că „Domnul Se tot coboară prin mesajul care se vestește acum și această coborâre este un proces în desfășurare”.

Frați și surori, noi am înțeles și am vestit Cuvântul în toată claritatea; Matei 25 este mesajul care este adresat celor ce sunt în viață acum; de asemenea 2 Cor. 6 de la v. 14 este adresat celor ce trăiesc acum; Apoc. 18:3-4: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei și nu vă atingeți de nimic necurat*” – este mesajul adresat acum tuturor celor ce trăiesc acum, înaintea revenirii Domnului. Ceea ce este scris în 1 Tes. 4 se va împlini într-o singură zi, într-o clipeală din ochi, când Domnul va reveni, căci revenirea Domnului va fi ca

fulgerul care iese și luminează de la răsărit și se vede până la apus; Pavel a scris-o și în 1 Cor. 15, în mod deosebit începând cu v. 51. Totul se va întâmpla așa cum este scris și trebuie rânduit în mod biblic. Fratele Branham a spus ceva ce trebuie să fie înțeles corect. Și cine vrea să citească totul corect acela trebuie să citească în aceeași predică încă două pagini mai departe și atunci va înțelege corect tot ce a spus fratele Branham despre 1 Tes. 4. Fratele Branham a spus: „Acum este timpul pentru fecioare, ca să-și pregătească candelile, să-și umple rezervele cu untdelemn”. Fratele Branham dă un răspuns la lucrurile care, mai înainte, n-au fost spuse foarte clar; dar imediat după aceea el o spune foarte clar.

Frați și surori, eu sunt foarte mulțumitor și devin tot mai mulțumitor pentru că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să înțelegem corect tot ceea ce a spus fratele Branham și s-o așezăm pe o bază biblică. Dacă Domnul ar fi venit în anul 1963 unde ar fi toți aceia care s-au născut după 1963 și care după acest an au fost născuți din nou? Unde ar fi rămas toți aceia care în ultimii ani, în ultimele luni, în ultimele săptămâni sau în ultimele zile au fost chemați afară? Mulțumiri lui Dumnezeu pentru claritatea Cuvântului Său. Mulțumiri lui Dumnezeu fiindcă această chemare încă este dată și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor înțelege corect toate cuvintele legământului, vor merge de la un verset la celălalt, și pentru aceasta Dumnezeu a dat o slujbă de învățătură. Aceasta este deosebirea dintre o slujbă profetică și o slujbă de învățător. Un proroc poate să rostească unele lucruri, dar acestea trebuie să fie așezate pe bază biblică, pe două, trei versete, de către un învățător. Tot ceea ce vestim trebuie să aibă un fundament biblic și tot ceea ce vestim are această temelie biblică, iar temelie este tot ceea ce au spus și învățat apostolii și prorocii. Noi suntem în posesia Cuvântului legământului celui nou, avem acest Document (Biblia). Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru! Noi am putea săruta Scriptura și I-am putea mulțumi zilnic lui Dumnezeu pentru că El ne-a inclus și ne-a introdus în Cuvântul Lui.

Toți aceia care ne batjocoresc și susțin: „Cu slujba fratelui Branham totul s-a terminat.”, să batjocorească mai departe, dar o să vadă cum se va sfârși. Noi nu susținem nimic ce nu putem pune pe o

bază biblică. Noi vestim mesajul divin biblic. Nu vestim un cuvânt propriu, ci noi vestim doar Cuvântul care ne-a fost vestit și descoperit.

Frați și surori, în zilele fratelui Branham această Evangheligie n-a fost vestită tuturor popoarelor și limbilor. Dar Domnul nostru a zis: că „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Abia după aceea va veni sfârșitul*”. Lucrul acesta se împlinește în timpul nostru, în fața ochilor noștri și în auzul urechilor noastre; această Evangheligie deplină este vestită astăzi tuturor popoarelor prin harul Domnului. Dacă mă gândesc la faptul că este transmis acum în douăsprezece limbi în care se traduce acum; se mai traduce și în alte limbi în toată lumea. În toată lumea sunt traducători care traduc mai departe și în acest mod Evanghelia aceasta ajunge la toate popoarele, limbile și națiunile și toți află lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru. Fecioarele înțelepte au primit și primesc legătura cu ceea ce a făcut Dumnezeu după încheierea slujbei fratelui Branham și o mai face și astăzi prin har în toată lumea. Noi nu am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite și nici n-am urmat niște răstălmăciri după placul cuiva, ci noi urmăm numai Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, Cuvântul profetic care nu permite o răstălmăcire după placul cuiva. Noi am făcut o baie în apa Cuvântului lui Dumnezeu ca să fim eliberați de toate învățăturile și legăturile religioase, ca să fim liberi și în concordanță cu voia Domnului nostru iubit. Mai spunem o dată: acest Document al Domnului nostru, Sângele Meu, Sângele legământului celui nou și noi ca Biserică a legământului celui nou. Încheierea legământului în Vechiul Testament a avut o importanță mare. Chivotul avea un metru și jumătate lungime, o jumătate de metru lățime și o jumătate de metru înălțime. Pe dinafară, era o ladă de lemn de salcâm, dar în acel moment când Cuvântul lui Dumnezeu a fost pus în acest chivot n-a mai fost o ladă de lemn, ci a fost chivotul lui Dumnezeu.

Frate și soră, nu te uita la tine. În acel moment când Cuvântul legământului celui nou este pus în tine nu mai ești ce ai fost. Ești un purtător, un purtător al Cuvântului lui Dumnezeu și tu ascuți de tot

ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu și întotdeauna spui «Da» și «Amin» Cuvântului lui Dumnezeu.

Am spus deja ieri cu privire la ceea ce a făcut Dumnezeu în Cuba: primii treisprezece predicatori sau mai mulți, sunt pregătiți să fie botezați. Dumnezeu a dăruit o biruință minunată și în Cuba. Cuvântul a fost vestit minunat, puternic, și împlinește scopul pentru care a fost trimis. Fratele nostru Erwin Pacheco care m-a însoțit se va duce joi din nou în Cuba ca să-i boteze pe acei frați și să vestească mesajul acolo. Noi ne vom ruga pentru el. Îl rugăm să vină în față la sfârșitul adunării. Frați și surori, Domnul îi cheamă afară chiar și pe ultimii și când timpul va sosi, iar numărul va fi deplin, atunci trâmbița lui Dumnezeu va răsună, glasul arhanghelului se va auzi și Domnul va reveni. Mai întâi vor învia cei morți în Hristos și apoi noi cei care trăim în Hristos vom fi schimbați și vom fi răpiți pe norii cerului, așa cum este scris. Și nimeni să nu se pomenească că va fi venit prea târziu. Domnul să ne dăruiască harul Său. În ianuarie 1981, când am văzut ceata îmbrăcată în alb, eu am știut că aceștia sunt toți aceia care în acest timp au primit Cuvântul Domnului, l-au crezut, au avut o trăire cu Dumnezeu și nu mai poartă îndoieli în inima lor.

Haideți să ne întoarcem la ceea ce ne-a fost citit la început. Frați și surori, eu doresc ca voi, cu toții, să ne sprijiniți pe noi toți și față de cei de afară; să puteți spuneți criticilor: „Vă rog frumos, tăceți! Aici Dumnezeu a vorbit și noi suntem interesați doar de ceea ce a poruncit Dumnezeu și dorim să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru”. Așa cum Biserica de la început a stat într-un gând în spatele slujbei bărbaților lui Dumnezeu, tot așa să fie și astăzi și așa va fi. În Fapte 2 au fost adunate șaptesprezece naționalități, dar câte sunt adunate acum aici? Atunci când Domnul va mișca cerul și pământul, când va revărsa Duhul Sfânt – când va desăvârși lucrarea Lui și tot ceea ce a început El în Ierusalim a continuat în toate popoarele, limbile și națiunile – Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui. Lui, Dumnezeului atotputernic Îi aducem mulțumirile noastre pentru Vechiul și Noul Testament. Dacă mă gândesc că peste opt sute de locuri din Noul Testament se referă la Vechiul Testament, atunci Biblia este o unitate dumnezeiască. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului

nostru. El care a început, El va desăvârși până în ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

În timp ce ne rugăm liniștit, doresc să întreb dacă sunt unii în mijlocul nostru care au dorința să fie botezați. Dacă sunt frați și surori în mijlocul nostru care doresc să fie botezați ridicați mâinile voastre. Atunci așteptăm până în aprilie, dacă sunteți deja decizi mai puteți aștepta puțin. Eventual, putem boteza și astăzi; Filip a botezat o singură persoană.

Fratele Erwin Pacheco este născut în Venezuela și cunoaște bine limba spaniolă, dar și limbajul biblic. Este bine să cunoști limba, dar să cunoști și limbajul biblic este și mai bine. Iubit frate, noi transmitem prin tine saluturi tuturor fraților pe care îi cunoaștem, tuturor celor ce doresc să fie botezați și tuturor bisericilor de acolo. Îți urăm ajutorul lui Dumnezeu și călăuzirea Duhului Sfânt. Domnul să te folosească într-un mod minunat. Noi dorim să ne rugăm pentru fratele nostru:

Iubite Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi îl binecuvântăm pe fratele nostru în Numele Domnului nostru Isus Hristos. El este un martor al lucrurilor pe care le faci Tu în timpul nostru. Tu i-ai descoperit Cuvântul Tău și voia Ta, fii Tu cu el, o, Doamne. Doamne, călăuzește-l prin Duhul Tău. Toate inimile să fie deschise ca să primească totul. Biruința lui Dumnezeu să se descopere. Iubite Domn, noi Îți mulțumim din toată inima noastră. Binecuvântează această călătorie, binecuvântează-l pe fratele nostru, binecuvântează în toată Cuba. Ție, Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumim în Numele sfânt al lui Isus. Amin. Amin.

Ne rugăm și pentru toți frații care slujesc cu Cuvântul. Dumnezeule iubit, ne rugăm pentru toți frații din toate limbile, ne rugăm pentru toți traducătorii, ne rugăm pentru toți aceia care ascultă Cuvântul. O, Dumnezeule meu, binecuvântează-i pe toți și dăruiește această unitate deplină în Biserică. Orice împotrivire să fie distrusă și noi toți să ne putem înfățișa într-un gând în prezența Ta astfel ca Tu să-Ți poți dovedi și împlini Cuvântul Tău. Ne rugăm și pentru toți aceia care au diferite probleme; unii sunt chinuți de dușman. Iubite Domn, Tu ai venit să-i eliberezi pe cei legați – aceasta să se

împlinescă prin puterea lui Dumnezeu în Numele lui Isus Hristos astfel ca toți aceia care sunt legați și nu se pot ajuta, Tu să-i ajuți, Tu să-i eliberezi prin credință. Puterea Satanei este nimicită, capul șarpelui este zdrobit! Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru pentru biruința de pe Golgota! O, Dumnezeule mare, noi Îți mulțumim pentru acest Document, Cuvântul Tău, Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament. O, iubit Domn, desăvârșește-Ți lucrarea. Binecuvântează în toate popoarele, limbile și națiunile și desăvârșește-Ți lucrarea în timpul nostru. Și nu permite ca cineva să rămână aici sau să vină prea târziu. Toți aceia care ascultă Cuvântul Tău acum și îl primesc să fie de față atunci când vei reveni. Tu vei reveni în curând. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și scump al lui Isus. Tot poporul să spună „Amin”, tot poporul să spună laude și mulțumiri lui Dumnezeu. Aleluia. Amin.

Rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre. În această lună am avut de gând să fac puțină pauză, dar n-a mers. La sfârșitul săptămânii viitoare voi fi în Orleans, Paris; apoi voi fi în Olanda, Bruxelles și apoi voi merge în Singapore și Manila. Noi răscumpărăm timpul astfel ca chiar și ultimii să asculte acest mesaj minunat. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți.

Cum am spus deja în trecut, haideți să fim într-un singur gând așa cum a fost Biserica la început. Noi purtăm o răspundere pentru vestirea noastră. Dar așa cum a spus și Pavel: „Rugați-vă și pentru mine ca să-mi fie dăruit Cuvântul și să-l vestesc cu curaj și cu bucurie”. Așa cum am citit din Fapte 4, Biserica a fost o inimă și un suflet. Credeți că aceasta este posibil? Fiecare să contribuie cu partea pe care Dumnezeu i-a dat-o și Domnul o va împlini în noi toți.

Dacă ați auzit și ați citit corect Cuvântul, cu privire la Domnul nostru este la singular, dar cu privire la slujitori este scris la plural: „*dăruiește putere robilor (slujitorilor) Tăi să vestească Cuvântul Tău...*”. Nu să ne rugăm doar pentru unul singur, ci să ne rugăm pentru toți aceia care sunt hotărâți de Domnul ca să vestească același Cuvânt al lui Dumnezeu. Amin.